

небрежливи, или смея закъ възпитанны въ Свѣщенничеството?—Ако ли смея небрежливы.—Горѣ намъ!... Паднали смея, и пакъ да станемъ.—Ако ли смея закъ възпитанны, то ще са рѣче: чи когато смея бѣле като древна разсада, нѣмало е нѣкой сжщински притѣжатель, който да е ницѣлаз и да ни е подкастралъ съ гържа, за да бѣ смея бѣле отрасли кѣкто трѣбва;—и при каквѣто смея бѣле расли, бѣле сж намъ като наемници. За това пакъ нѣка са обгледамы, та, като видимъ пороцитъ си, и смея да са поправимъ;—Защото нѣма кой.

Излишно ще бжде да говоримъ за преминалитѣ врѣмена. Понеже, твърдѣ добръ—и ясно са е доказало отъ нашитѣ по-высоки книжовници. Из, нече можемъ да премълчимъ—и нѣй Свѣщенницитѣ, до като не поговоримъ и повторимъ макаръ врѣхъ една ѱломка, за Гърцкото възрастителство, за тѣхнитѣ възпитаници изъ нашия народъ. И за онѣзи, които сж ги опрѣдѣлали нѣмъ да мѣ бждѣтъ за Свѣщенници.

Ако прѣдставахмы предъ очи тѣ си нашия Български народъ, слѣдъ истраиваніе то на книги тѣ мѣ отъ Гърцитѣ, кога то започена да вижда пакъ собствената си мѣла книжѣвность, цѣхми да го видимъ въ рѣцѣтъ на наемницитѣ Гърци—въ книжѣвното отношеніе, като изсѣченъ гжстакъ. Отъ който, доста младѣки насилили и започенали да подмладѣватъ пакъ изново отъ коренитѣ на книжѣвността мѣ, подъ цѣнта и подъ покровителството на правдолюбивото наше Османско Господарство, Коего и пожалало всичкитѣ мѣ въобще подданици, да бждѣтъ въ равно достоинство. предъ свѣтліа мѣ Прѣстола.

Боже ѱкрѣпи Го!.